

Darío Oscar Bedne נחטף ביום 20.7.76 בגיל 20.

תאריך לידה: 28.10.1955

אזרחות ארגנטינית – תעודה מס' 7.192.232.

CONADEP תיק מס' 6396

שם האב: Samuel Jaime Bedne.

שם האם: Aída Eva Stolarsky de Bedne.

תיאור מקוצר של המקרה: Darío היה בשירות צבאי בסדר בבסיס ב-Palermo. השיג תנאים מיוחדים והיה מגיע כל ערב הביתה והיה חוזר למחרת לבסיס. באותו יום יצא כרגיל בשעה 5.00 בבוקר. בשעה 10.00 התקשרו מהבסיס לברר למה הוא לא הגיע. האב פנה מיד לבסיס אך לא קיבל כל מידע ומאז לא יודעים כלום על גורלו. ב-14 באוגוסט התקשר הביתה לברך את אחיו ליום ההולדת. פנו לגורמים שונים בארגנטינה וכן לאו"ם בניו יורק ובז'נבה. במשרדים שבעיר הזו הראו להורים ספר בו הופיע שמו של הבן.

השערות לגבי מקום הקבורה:

אין שום מידע.

אנשים הקשורים למקרה:

מפקדי הבסיס של חי"ר ב-Palermo ביולי 1976.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ...): – תקציר:

לא פנו לשגרירות.

עדות שנמסרה על ידי Aída Stolarsky de Bedne ו-Samuel Bedne בשימוע בבואנוס איירס ביום 9.9.01.

אני סמואל חיימה בדנה בן 76 ארגנטינאי. ואני עובד ברחוב Pasteur 500 משנת 1955 כלומר אני מכיר טוב את האזור. מאז אנחנו גרים באותו בלוק של האמיא. כשמלאו לבני 20 שנה הוא התייצב לשירות צבאי סדיר, ושלחו אותו לחיל Patricios בפלרמו. כשהוא התחיל את שירותו הסדיר היה נוסע לבסיס עם המכונית שלו והשתמש בה לשם סידורים ושליחויות לקצינים. ב-20 ביוני כשהיה טקס ההשבעה לדגל הוא לא השתתף ולא ידוע למה. כשנודע לנו שלבנו יש קשיים במקום שהוא משרת פנינו לבן של גנרל ויולה שיבדוק. כשהתחיל את שירותו הסדיר היה שם קצין בשם פרוו שבגלל היותו בני יהודי, היו דורכים על השרוך של הנעל שלו כדי לשחרר את הקשר של הנעל. וכשהוא התכופף לקשור את השרוכים היו אומרים לו ככה צריכים להיות היהודים - על הברכיים. ניצלו אותו אז עם האוטו שהיה לנו כדי לקחת את הנשים לבתי חולים, הוא היה הנהג של הקצינים, היה נוסע לפרובינציה לקחת את הנשים של הקצינים לבתי חולים בבירה. בצורה זו הסתדר ובא לישון בבית. אאידה: הוא היה Dragonián, זאת אומרת חייל בעל שירות סדיר ובעל אמון אצל הקצינים שלו. בעלי כעס כי הוציא הרבה דלק בנסיעות אלה. אם עשה משהו לא בסדר, הכריחו אותו לעלות את המדרגות על הברכיים. הוא היה מעט זמן בבסיס ההוא. ב-19 ביולי הגיע הביתה לישון. וב-20 ביולי יצא בחמש בבוקר מהבית כדי להגיע לבסיס בשעה שש, ובעשר בבוקר התקשרו מהבסיס לשאול למה החייל לא הגיע. בפעם הראשונה שהתקשרו חשבנו שזו בדיחה. כעבור שעה צלצלו עוד פעם. אז בעלי הלך עד לבסיס.

סמואל: ב-20 ביולי כשהלכתי לבסיס כדי לברר מה קורה ורציתי לדבר עם הקצין, הרס"ר צעק עלי וכשאני התחלתי לצעוק הוא תפס אותי מהצוואר וזרק אותי החוצה. התחלנו לחפש איך להגיע לשיחה עם הממונים עליו. מפקד הבסיס היה אחד מאנשי הצבא שאחר כך נשפט. דרך מזכיר של הגנרל השגתי שיקבלו אותי, ואספר כל מה שיש לי להגיד. אמרו שיבררו אך האמת היא שהוא לא התייצב בבסיס.

כולנו היינו חברים במועדון הבראיקה, והוא היה מדריך שם. חבר שלו מהבראיקה, לא זוכר את שמו, עמד כשומר בכניסה לבסיס ברח' Bulrich ביום שהלכתי לשם. אז שאלתי אותו והוא אמר

שדריו יצא באותו בוקר מהבסיס באוטובוס כחול למשימה. כלומר הגיע לבסיס באותו בוקר.
הבחור הזה גם כן נעלם!

עירית: אם הבחור סיפר לכם את זה אתם עדים!
סמואל: כן אבל אני לא זוכר את שמו.

כשהתחילה הוועדה של ה-CONADEP וצילמו את כולנו ומסרתי את כל העדות הזו ל-
CONADEP. בני השני היה חבר ללימודים לבן של Graciela Fernández Meijide שהיתה
פעילה בארגון אמהות, ואחייכ היתה מועמדת להיות ראש העיר בואנוס איירס. בני, אדריכל, ליווה
אותי על מנת לדבר איתה על הנושא. והיא נתנה לנו מכתב המלצה על מנת שנדבר עם ברוך גראיי.
זה קרה למעלה מ-10 שנים. קיבל אותנו יפה והבטיח לעזור בחיפוש, כי אנחנו רצינו לקבל את
הספר של הכניסות והיציאות של הבסיס מאותם ימים. חיפשו אבל הדפים של התאריכים האלה
נקרעו מהספר. באותו יום הוא לא נסע עם האוטו לבסיס.
אאידה: אומרים שביום שנעלם בנו נעלמו 100 חיילים. מאותו הבסיס!

קאופמן: כאשר נפגשתם עם הבן של הגנרל Viola מה היתה המטרה?
סמואל: כי הגיס היה חבר קרוב של הגנרל, חשבו להשיג שהקצין ההוא לא יתעלל בו, בדריו.

קאופמן: ולאחר מכן העבירו אותו מ-Campo de Mayo למחנה שממנו נחטף?
סמואל: כן העבירו אותו ל-Palermo, הקצין האנטישמי לא היה קשור לפלרמו.

פיני: האם אתה מכיר הורים של חלק מה-100 החיילים שנעלמו ב-20 ביולי? מהיכן המידע הזה?
אאידה: כל פעם שהגישו הביאס קורפוס והגשנו הרבה, תמיד התשובה היתה שלא יודעים דבר.

פיני: אבל 100 איש לא יכול להיות שאין תיעוד לזה, באותו תאריך ומאותו מקום.
אאידה: אין לי פרטים, זה שמועות.

קאופמן: ב-20 ביוני, חודש לפני, בזמן ההשבעה, מדוע הבן לא הושבע? האם הקצין חשב שיהודי
לא צריך להשתתף? עבר חודש מאז עד שנעלם.
סמואל: טקס ההשבעה היה בפארקה פטריסיוס, ובתוך חודש ימים הבן לא סיפר כלום.
אאידה: לפעמים אמרתי לבן, האם כדאי לך להגיע הביתה בשביל שעתיים שלוש לישון? והוא
אמר אמא את יודעת מה זה לישון בלי המגפיים על הרגליים?

עירית: הוא היה מדריך בהבראיקה, האם ידוע לכם על אנשים אחרים משם שנעלמו?
אאידה: לא יודעים. התרחקנו מהכול.

עירית: אז לא יודעים האם הצבא לא אהב שהוא פעיל שם?
אאידה: הם גם לא אהבו שהוא היה סטודנט לפסיכולוגיה.
סמואל: היה סטודנט בשנה הראשונה באוניברסיטת בואנוס איירס.

אאידה: הוא נעלם ב-20 ביולי, ב-14 באוגוסט היה יום ההולדת של אחד הבנים שלי, והוא
התקשר לברך אותנו. ושאלתי אותו היכן אתה? והוא אמר אני כבר אומר לך וסגר את הטלפון.
האמת היא שבהתחלה חשבנו שזו חטיפה על רקע פלילי, לסחוט כסף. כי בתקופה ההיא היינו
במצב פחות או יותר אמיד. היתה לנו יאכטה וכמה מכוניות. לכל בן היה מכונית. ומכיוון שהיה
נוסע לבסיס כל פעם ברכב אחר, חשבנו שזו סחיטה. לא חשבנו שיקרה מה שקרה.

עירית: האם המצוקה שהוא שידר מהבסיס, בנושא האנטישמיות, האם לא רצה ללכת לבסיס,
חשב שמתנכלים לו באופן שיטתי ואישי?
אאידה: הוא התייצב כי תמיד פחד לא להגיע.

עירית: כן, אבל האם פחד ללכת?
אאידה: בתקופה ההיא אם היו משלמים היה ניתן להיפטר מהשירות הצבאי בכלל. ואני שאלתי
אותו: אתה רוצה שנשלם ונפטור אותך? אמר לא, אין שום בעיה. ועם הטובות שהיה עושה לכולם
[היה מסתדר]. היה לו הרבה חופש. לא היה חייב למלא את כל המחויבות בקשר למדים וללוח
הזמנים.

עירית: אבל על רקע מה שהחבר סיפר שיצא מהבסיס, היה לכם ברור ששיקרו לכם בבסיס?
סמואל: כמובן.

אפרים : ממה ששמעתם מה זה לצאת למשימה? מה המשמעות?
סמואל : זה מונח של אנשי הצבא. במקום להגיד יצאו לשליחות מסוימת כותבים יצאו למשימה
en comisión. כשרציתי לקבל עוד מידע מהבחור הזה שסיפר לי שיצא למשימה הוא כבר לא היה
במקום.
אאידה : כשבעלי אמר להם שדרינו כן נכנס לבסיס ושהשומר אמר שכן נכנס אז הבחור הזה נעלם.

קאופמן : ניסו ליצור קשר עם ההורים?
סמואל : בתקופה ההיא אף אחד לא ניסה לעשות שום דבר, פחדו.

עירית : מי הוציא את הספר עם השם של הבן שלכם?
אפרים : בעדות שלכם הזכרתם ספר כלשהו שכנראה מופיע השם של הבן שלכם.
אאידה : הלכנו לאו"ם בגינבה. והאחראי על מדור ארגוני הראה לי ספר עם כל השמות של
הנעלמים מארגוני. והבנאדם שם אמר שאף על פי שביקשו מארגוני למסור מידע על כל
הנעלמים אף פעם לא קיבלו תשובה מאף אחד. השם של הבן מופיע בספר והאב גם מופיע כנעלם,
את השמות הם קיבלו מה-CONADEP.
בארה"ב היינו עם הרב רוזנטל, וגם היינו בגינבה, חיפשנו פרטים.

אפרים : ידוע לכם האם יש רשימה של נעלמים שהיו חיילים באותה תקופה?
סמואל : זה מה שביקשנו מברון גראי, שהיה אז שר ההגנה בתקופה הרדיקלית של אלפונסין.

- מוכנים למסור דגימת די אן איי

קאופמן : מתנצלים ששאלנו יותר מדי שאלות.

סמואל : להיפך אנחנו מאוד מודים.

אאידה : אני כעסתי על ה-DAIA כשבנינו נעלם, כי נשיא הדאיה שברגע שהוא בנו נעלם, את בנו
הוא מצא, ולא עשה זאת בשביל האחרים. ואנחנו היינו במשך 20 שנה תומכים בדאיה ושילמנו
חודש בחודשו. וכזה קרה אמרנו לא עוד .
סמואל : בנו נסע לארה"ב ועכשיו בתנו עם שלושת הנכדים נסעה, ועכשיו יש לנו רק בן אחד כאן
בארגוני.